

САМАРСКОТО ЗНАМЕ

Мили
дева!

Редакцията на вашето любимо списание „Детска радост“ ви дава тая година като притурка една величествена историческа картина — „Самарското знаме“.

Не току тъй случайно редакцията ви предлага тази картина. Тя ви я дава, за да ви се запечата въ паметта, та когато порастнете да знаете, че това знаме е нашата светиня. Днесъ то се пази въ Царския дворецъ въ София, а оригиналът на самата картина се намира въ Военния музей също въ София.

Тази картина краси днесь всички казарми и училища въ страната ни. Ето историята на Самарското знаме:

Още когато България бъ подъ петь въковното турско робство, намираха се люде измежду тоя мно-

гострадаленъ български народъ, които не можеха да понасятъ повече черното робство и напушаха своите родни огнища, забъгваха по гори и планини, да се борятъ за освобождението на своя измъченъ народъ.

Едни отъ тяхъ отиваха и задъ границите — въ Румъния, Сърбия, Русия и другаде. Тамъ образуваха огнища на българщината и работиха за свободата на българския народъ.

Такива люде бъха Любенъ Каравеловъ, Христо Ботевъ, Хаджи Димитъръ, Стефанъ Караджата, Василь Левски и други още скъпии синове на нашата татковина.

Такъв единъ е и той — който е въ вашата картина и който се казва Никола Павловъ Корчевъ, роденъ презъ 1836 г. въ гр. Самоковъ.

Още като юноша, той взема участие за изпъждането отъ Самоковъ на гръцкия владика Матей, известенъ подъ името „лудия владика“. Затова буйниятъ Никола билъ принуденъ да напустне башиното си огнище. Следъ дълго скитане изъ Цариградъ, Варна, Русе, постъпва въ Тайния револю-